

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13798/2025
29.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Илић, адвокат из ..., против тужене „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Лесковац, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4176/24 од 24.03.2025. године, у седници одржаној 29.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4176/24 од 24.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4176/24 од 24.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П 5014/23 од 23.07.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је прецизирани тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде за успостављање стварне службености проласком далековода јачине 35КВ од ТС 110/35/КВ „Власотинце“ – будућа ТС 35/10 КВ „Горњи орах“ – ТС 35/10 „Састав река“, преко кат. парцеле .. уписане у ЛН .. КО ..., у површин од 246м² на којој је установљена службеност, сразмерно власничком уделу од 5/60 идеалних делова, исплати износ од 1.742,40 динара са законском затезном каматом од 23.07.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 119.860,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4176/24 од 24.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене, а пресуда Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П 5014/23 од 23.07.2024. године, у ставу првом изреке, потврђена. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу другом изреке у погледу одлуке о трошковима поступка тако што је тужена обавезана да

тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 50.060,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописан је одредбана члана 404. став 1. ЗПП:

Предмет тражене правне заштите је накнада тужиоцу за успостављену стварну службеност проласка далековода преко катастарске парцеле у његовом сувласништву. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредбе члана 218. став 2. Закона о енергетици („Сл. гласник РС“ бр. 145/2014...40/2021) у вези са одредбом члана 49, 51. и 53. став 2. Закона о основама својинско правних односа, на основу неспорне чињенице да је преко парцеле која је у сувласништву тужиоца успостављена стварна службеност у корист тужене постављањем далековода. Тужена посебну ревизију заснива на чињеници да је одредбом члана 106. Закона о изменама и допунама Закона о енергетици („Сл. гласник РС“ бр. 94/2024 од 28.11.2024. године), који је ступио на снагу 01.01.2025. године, укинута ранија одредба члана 218. став 2. Закона о енергетици којим је било прописано да се даном изградње електроенергетског вода успоставља заштитни појас и заснива службеност проласка електроенергетског вода у ширини заштитног појаса, а да је одредбом члана 218. став 3. тог закона изричито прописано да је оператор преносног система дужник накнаде за решавање имовинских односа са власницима непокретности због простирања проводника далековода преко њихових непокретности, што је друго правно лице, ПД „Електромрежа Србије“ а.д. Београд. Међутим, доношење Закона о изменама и допунама Закона о енергетици није од утицаја на ову парницу, јер је она започета тужбом поднетом пре ступања на снагу тог закона (25.09.2023. године), прелазним и завршним одредбама Закона о енергетици („Сл. гласник РС“ бр. 145/2014...94/2024) прописано је у одредби члана 392. Закона, да поступци који су започети пре ступања на снагу овог закона, наставиће се по прописима по којима су започети. Битна повреда на коју ревидент у посебној ревизији указује такође није од утицаја, јер није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са одредбом члана 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде у новцу за стварну службеност тужилац је поднео 25.09.2023. године а вредност предмета спора је 1.242,40 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора, ревизија није дозвољена, у смислу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић